

Arrest

nr. 100 616 van 9 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X , die verklaren van Libanese nationaliteit te zijn, op 12 december 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX, die tevens tweede verzoekende partij vertegenwoordigt, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X en X, die verklaren van Libanese nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 28 november 2011 en hebben zich vluchteling verklaard op 29 november 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 12 december 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekers werden gehoord op 29 oktober 2012.

1.3. Op 22 november 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 9 oktober 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Ten aanzien van A.H.A.:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Libanese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Saida. Volgens uw documenten bent u een sjjiitische moslim, doch u verklaarde atheïst te zijn. Vroeger was u lid van de Libanese Communistische Partij. In 2004 beëindigde u echter uw lidmaatschap nadat de partij werd opgesplitst in verschillende stromingen. De mensen die zich hadden afgescheurd van de Communistische Partij namen nog wel deel aan de activiteiten van 'de 14 maart Beweging', zo ook u. Deze politieke beweging organiseerde manifestaties tegen de aanwezigheid van Hezbollah en tegen de macht van het Syrische regime in Libanon. U nam doorheen de jaren deel aan verschillende betogingen. In het jaar 2011 kreeg u hierdoor plotseling problemen. U zat immers deze keer in het organisatiecomité van de laatste betoging. Op 31 maart 2011 vielen enkele personen uw huis binnen toen u zelf afwezig was. Uw vrouw en uw dochter werden met een pistool bedreigd en er werd een huiszoeking verricht waarbij publicaties, folders en uitnodigingen gevonden werden. Omwille van het getier kwamen de burens naar jullie woning. De mannen stuurden hen weg met de woorden dat zij van het veiligheidscomité van de Hezbollah waren. Tegen uw vrouw zeiden ze dat u een verrader bent. U kreeg 's avonds bericht van uw schoonvader dat u zich niet naar huis mocht begeven. U ging dan maar naar een gebied waar christenen wonen. Toch was het voor u onhoudbaar om gescheiden te zijn van uw vrouw en kind na wat er gebeurd was. U zocht hen dan ook die avond op in het huis van uw schoonvader. Uw schoonvader contacteerde de dag nadien de politie. Zij konden echter niets voor jullie doen. U bleef nog een tijdje in het gebied ronddolen tot jullie een smokkelaar vonden en jullie Libanon verlieten.

Op 29 november 2011 diende u bij de bevoegde Belgische asielinstanties een asielaanvraag in. U was vergezeld van uw vrouw, S. F. A. H. (O.V. 6.921.275; CG 11/25807/B), en uw minderjarige dochter.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: kopieën van uw rijbewijs en uw huwelijksakte, een originele lidkaart van de Communistische Partij van het jaar 2003, originele 'steunbrief' van personen die u kende, een originele brief van de huisbaas, twee emails van uzelf met de woorden van de affiche van 'de 14 maart Beweging', algemene internetartikels over 'de 14 maart Beweging', een medisch attest van uw echtgenote, foto's van uzelf op de betoging, internetfoto's van de arrestanten, een You Tube video, een kopie van uw diploma en certificaten van uw werk, documenten van Solentra en documenten van het Rode Kruis en OC Valkenhof in verband met uw dochter.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient er aangestipt te worden dat er een ernstige omissie is in de verklaring die u heeft gegeven bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tijdens uw gehoor aldaar ter voorbereiding van uw gehoor op het CGVS. U heeft ten overstaan van DVZ niet vermeld dat u één van de organisatoren was van de laatste betoging van 'de 14 maart Beweging'. Tweemaal werd in de Vragenlijst immers opgenomen dat u gewoon 'deelnam' aan betogingen, echter deze verklaring is verschillend met uw bewering op het gehoor van het CGVS dat u de laatste betoging ook mee heeft 'georganiseerd' (CGVS, p. 7-8). Zelfs de vermelding ten overstaan van DVZ dat u ook betrokken was bij de 'organisatie van activiteiten' dekt nog niet dezelfde lading als die van medeorganisator van een grote betoging, een gebeurtenis waaruit tenslotte uw problemen ontstaan zijn. U hier dan ook naar gepeild, stelt u dat u gezegd hebt dat u actief lid was en er geen details werden gevraagd (CGVS, p. 7). Dit gegeven kan bezwaarlijk overtuigen daar dit de essentie van uw relaas betreft en er van u kan verwacht worden een dergelijk gegeven spontaan te vermelden. Deze appreciatie wordt bovendien nog ondersteund door uw initiële expliciete verklaring op het CGVS dat uw rol bij 'de 14 maart Beweging' slechts die van deelnemer was en geen lid, terwijl u op een later moment dan weer stelde een 'actief lid' geweest te zijn (CGVS, p. 7). Wat er ook van zij, het is niet aannemelijk dat u geen coherente verklaringen aflegt over de essentie van uw vlucht uit Libanon, namelijk ten overstaan van DVZ is dit uw loutere deelname aan de betoging, ten overstaan van het CGVS is dit het feit dat u de laatste betoging mee georganiseerd heeft. Verder heeft u tegenover de DVZ niet gesproken over het feit dat u werd opgeroepen door burgerbewegingen om de laatste betoging mee te organiseren (CGVS, p. 7). Bij DVZ

meende u immers dat uw lidmaatschap bij een 'partij' deze problemen veroorzaakt heeft. Sinds het jaar 2004 bent u echter geen lid meer van de Communistische Partij en u beschikt ook niet over bewijzen dat u een actief lid was van 'de 14 maart Beweging' (CGVS, p. 4). Er kan dan ook bezwaarlijk geloof gehecht worden aan uw beweringen dat u omwille van uw organisatorische betrokkenheid bij de betoging van 'de 14 maart Beweging' op de vlucht bent geslagen. Uw versie van de feiten kan niet overtuigen.

Daarenboven is het ongeloofwaardig dat enkel ú in het oog van de storm terecht gekomen zou zijn na de betoging. U schatte dat er normaliter 500.000 tot een miljoen mensen mee opstapten in deze betogingen, waaronder politici en bekende personen, artiesten en activisten. Aan de laatste betoging, die u mede georganiseerd zou hebben, zouden er 18.000 tot 25.000 mensen hebben deelgenomen (CGVS, p. 5, 9). U gevraagd naar het wel en wee van de meer bekende personen en of zij vervolgd worden omwille van hun deelname, stelde u slechts dat u zeker weet dat er mensen bedreigd worden zoals bij u het geval was, maar dat u niet precies kan zeggen wie in eenzelfde situatie terecht is gekomen (CGVS, p. 9). U verwijst naar een foto van twee jongemannen die opgepakt zouden zijn, maar die u niet persoonlijk kende (CGVS, p. 9-10). Zij zouden vervolgd worden zoals u. U om meer informatie gevraagd over deze mannen, weet u slechts aan te vullen dat ze betrappt werden op het spuiten van graffiti op de muren en ze de val van de regering eisten. U weet niet of ze in tussentijd vrijgelaten werden, hoe hun zaak eruit ziet en of de reden van hun arrestatie wel degelijk hun deelname aan de betoging was (CGVS, p.10). Het is echter zeer bevreemdend dat u niet op de hoogte bent van de situatie van de twee jongens waarmee u uw eigen situatie nochtans vergelijkt. Evenmin kan u verklaren waarom de andere medeorganisatoren zich nog steeds in Beiroet bevinden en niet vervolgd worden (CGVS, p.11). U expliciet de vraag gesteld waarom zij dan niet vervolgd worden, antwoordt u dat u het niet kan zeggen en stelt u nogal vaag dat een vriend van u naar Afrika gevlucht is en de Hezbollah niet iedereen kan oppakken (CGVS, p. 11). Op een later moment stelde u dan weer dat u niet weet of de medeorganisatoren geïnterviewd worden door Hezbollah, noch heeft u zich geïnformeerd over hun situatie (CGVS, p. 13). Bovenstaande observaties geven weer dat u een bijzonder laconieke houding aanneemt wanneer er gevraagd wordt naar de mogelijke vrees die bestaat bij personen die oftewel reeds gearresteerd werden, oftewel een gevaar lopen om vervolgd te worden. Dit alles is zeer bevreemdend gezien de door u beweerde vervolgingsvrees jegens de Hezbollah en deze vaststellingen brengen uw geloofwaardigheid andermaal forse klappen toe. Wat betreft de moorden die volgens u gepleegd werden op personen met affiliatie met 'de 14 maart Beweging', dient er ten slotte opgemerkt te worden dat u stelde dat zij 'belangrijke' personen waren binnen de organisatie (CGVS, p. 5-6). U noemde bijvoorbeeld een man die parlamentslid was én een christen, een profiel dat op verscheidene manieren problematisch geweest kan zijn voor de Hezbollah (CGVS, p. 5-6). Het is echter niet zo dat elke gewone deelnemer actief vervolgd wordt door de partij, iets wat u ook bevestigde (CGVS, p. 11). Aangezien er geen geloof gehecht wordt aan uw deelname aan de organisatie van de betoging en u hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt heeft dat de organisatoren van deze betoging systematisch vervolgd worden, is het niet geloofwaardig dat u de Hezbollah vreest. Uw versie van de feiten kan niet overtuigen.

Wat betreft uw sjiïet-zijn, kan het evenmin overtuigen dat dit dan wel de reden zou zijn om als deelnemer aan 'de 14 maart Beweging' geïnterviewd te worden (CGVS, p. 14). U verklaarde immers reeds deel te nemen aan deze betogingen sinds het jaar 2005 (CGVS, p. 4). Het is dan ook verbazingwekkend dat de inlichtingendienst, die volgens u over uw persoonlijke gegevens zou beschikken (CGVS, p. 13), niet eerder ingegrepen zou hebben. Ook dit element in uw asielaanvraag kan niet overtuigen.

Ten slotte dient er ook opgemerkt te worden dat er ernstige twijfels zijn met betrekking tot uw bewering dat u illegaal van Libanon naar België gereisd bent. Hoewel u precieze tijdstippen en dagen noemde, is het onverklaarbaar dat u slechts weet dat u vanuit Tripoli vertrokken bent, dat u Istanbul passeerde en daarna aangekomen bent in Brussel. Het is opmerkelijk dat uw kennis van data en tijdstippen veel beter is dan uw kennis aangaande de gevolgde reisroute, terwijl er toch verondersteld kan worden dat uw aandacht tijdens de reis vooral gevestigd was op de vooruitgang die jullie maakten om Libanon en de regio te verlaten om België te bereiken (CGVS, p. 15). Uw verklaringen over de gevolgde route zijn zo vaag dat ze ernstige twijfels oproepen over uw verklaring illegaal naar België te zijn gereisd.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: kopieën van uw rijbewijs en uw huwelijksakte, een originele lidkaart van de Communistische Partij van het jaar 2003, een originele steunbrief van personen die u kende, een originele brief van de huisbaas, twee emails van uzelf met de woorden van de affiche van 'de 14 maart Beweging', algemene internetartikels over 'de 14 maart Beweging', een medisch attest van uw echtgenote, foto's van uzelf op de betoging, internetfoto's van de arrestanten, een you tube video, een kopie van uw diploma en certificaten van uw werk, documenten van Solentra en documenten van het Rode Kruis en het OC valkenhof in verband met uw dochter.

Wat betreft uw rijbewijs, uw huwelijksakte, uw diploma en certificaten van uw werk, dient er slechts gesteld te worden dat deze documenten gegevens bevatten die op zich niet in twijfel getrokken worden. Er kan ook geloof gehecht worden aan het feit dat u tot het jaar 2004 een lid geweest bent van de Communistische Partij, maar ook niet meer dan dat. De steunbrief die u ontving, alsook de originele brief van de huisbaas betreffen documenten die opgesteld werden ter uwen behoeven (CGVS, p. 15-16). Hieraan kan dan ook geen geloof gehecht worden daar zij geen objectieve bewijswaarde hebben. De twee emails met een tekst over de betoging die volgens u ophingen bij u thuis, geven slechts weer dat er opgeroepen werd om te demonstreren (CGVS, p. 12). Het bewijst echter totaal niet dat deze affiches bij u thuis ophingen en dat de mannen van Hezbollah deze gezien zouden hebben in uw woning (CGVS, p. 12). Wat betreft de twee internetfoto's van jongemannen die gearresteerd werden dient er opgemerkt te worden dat u deze feiten gehoord heeft via het nieuws maar dat deze arrestaties niets met uw eigen situatie te maken hebben (CGVS, p. 9-10). Deze stukken kunnen uw asielaanvraag evenmin ondersteunen. De internetartikels die u neerlegde zijn van algemene aard en zijn niet toereikend om uw persoonlijke asielrelaas te ondersteunen. In geen enkel artikel is immers uw naam vermeld (CGVS, p. 17). De foto's van uzelf bewijzen dat u aanwezig was op een betoging, niets meer en niets minder. De You Tube video van Kataeb TV toonde beelden van demonstranten en er werden eveneens interviews afgenomen (CGVS, p. 8-9). Uzelf zou even in beeld gekomen zijn vanaf minuut 9.19sec tot minuut 9.22sec. De man in beeld staat met de rug naar de camera gekeerd en doet teken aan iemand. Hoewel u zelf beweerde dat u deze man bent en dat u 'zichtbaar' in het fragment in beeld komt, dient er vastgesteld te worden dat deze beelden van een afstand werden genomen en de man in beeld geenszins herkenbaar is. Bovendien legde u opmerkelijke verklaringen af betreffende mensen die duidelijker in beeld kwamen en geïnterviewd werden. U gevraagd of deze mensen dan niet vervolgd worden, stelde u dat zij gewone deelnemers zijn en dat u mee 'organiseerde' (CGVS, p. 9). U verdere vragen gesteld, ontwijkt u het thema door te verwijzen naar bekende personen die deelnamen (CGVS, p. 9). Zoals hoger reeds gesteld, is het niet geloofwaardig dat u vervolgd zou worden in tegenstelling tot mensen met een duidelijker profiel of van wie, zoals in dit fragment, herkenbare beelden bestaan. Deze video kan uw asielrelaas dan ook niet bevestigen.

Over de medische attesten die u neerlegde dient het volgende te worden opgemerkt. In het attest van gynaecoloog Dr. Carlo Murr staat dat uw vrouw sinds 2003 in behandeling was, dat zij vruchtbaarheids- en zwangerschapsproblemen had en dat er sprake was van een depressie. Wat dit attest niet weergeeft zijn de feiten die u aanhaalde in kader van uw asielrelaas en dat de problemen die uw vrouw ondervindt hieraan te wijten zijn (CGVS, p. 16). Uit het attest blijkt duidelijk dat uw vrouw reeds vele jaren problemen heeft. De attesten die u neerlegde van het Rode Kruis en van OC Valkenhof met betrekking tot uw dochter en de attesten van Solentra over uzelf, uw vrouw en uw dochter kunnen evenmin uw asielrelaas bevestigen. Wat betreft deze door u voorgelegde medische attesten, dient te worden gesteld dat ze geen ander licht werpen op de inschatting van uw asielmotieven. Uit het document van het OC Valkenhof blijkt dat u ook daar stelde problemen te hebben gehad met de Hezbollah, doch aan dit gegeven op zich kan gezien het geheel van bovenstaande observaties bezwaarlijk geloof worden gehecht. Deze attesten geven weer dat u en uw familie in behandeling zijn, een gegeven wat op zich door ons niet wordt betwist. Spijts de inhoud van deze attesten dient na analyse van het gehoorverslag met uw persoon te worden vastgesteld dat u in staat bent om op een autonome en functionele wijze verklaringen af te leggen, net zoals uw echtgenote. Deze attesten doen dan ook geen afbreuk aan bovenstaande appreciatie.

Gezien bovenstaande observaties hebt u niet aannemelijk gemaakt Libanon te hebben verlaten uit een persoonsgerichte en gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en wordt u bijgevolg de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming geweigerd.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er in hoofde van uw echtgenote, die zich op dezelfde motieven baseert, door het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van S. F. A. H.:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Libanese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Saida. Uw echtgenoot, A.H.A. (O.V. 6.921.275; CG 11/25807), was vroeger lid van de Communistische Partij.

U en uw echtgenoot namen deel aan betogingen georganiseerd door 'de 14 maart Beweging'. Uw echtgenoot was medeorganisator van de laatste betoging in maart 2011. Op 31 maart 2011 vielen enkele personen van de Hezbollah uw huis binnen, u was alleen thuis met uw dochter. Deze mannen waren op zoek naar uw echtgenoot en u werd door hen geslagen en bedreigd. U en uw dochter hadden het psychologisch moeilijk hierna en u vluchtte met uw dochter naar uw familie. Uw vader contacteerde uw echtgenoot en raadde hem aan niet naar huis terug te keren. De Hezbollah kwam nog verschillende keren naar jullie beider families op zoek naar uw man. Met de hulp van een smokkelaar konden jullie Libanon verlaten en kwamen naar België.

Op 29 november 2011 diende u, tesamen met uw echtgenoot en minderjarige dochter, bij de bevoegde Belgische instanties een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw vluchtrelaas volledig samenhangt met dat van uw echtgenoot, A.H.A.. In hoofde van uw echtgenoot werd, gezien er geen geloof aan de door hem aangehaalde motieven kan worden gehecht, een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Gezien u zich op dezelfde asielmotieven baseert kan ook aan uw asielaanvraag geen positief gevolg worden gegeven. We verwijzen hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw echtgenoot.

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient er aangestipt te worden dat er een ernstige omissie is in de verklaring die u heeft gegeven bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tijdens uw gehoor aldaar ter voorbereiding van uw gehoor op het CGVS. U heeft ten overstaan van DVZ niet vermeld dat u één van de organisatoren was van de laatste betoging van 'de 14 maart Beweging'. Tweemaal werd in de Vragenlijst immers opgenomen dat u gewoon 'deelnam' aan betogingen, echter deze verklaring is verschillend met uw bewering op het gehoor van het CGVS dat u de laatste betoging ook mee heeft 'georganiseerd' (CGVS, p. 7-8). Zelfs de vermelding ten overstaan van DVZ dat u ook betrokken was bij de 'organisatie van activiteiten' dekt nog niet dezelfde lading als die van medeorganisator van een grote betoging, een gebeurtenis waaruit tenslotte uw problemen ontstaan zijn. U hier dan ook naar gepeild, stelt u dat u gezegd hebt dat u actief lid was en er geen details werden gevraagd (CGVS, p. 7). Dit gegeven kan bezwaarlijk overtuigen daar dit de essentie van uw relaas betreft en er van u kan verwacht worden een dergelijk gegeven spontaan te vermelden. Deze appreciatie wordt bovendien nog ondersteund door uw initiële expliciete verklaring op het CGVS dat uw rol bij 'de 14 maart Beweging' slechts die van deelnemer was en geen lid, terwijl u op een later moment dan weer stelde een 'actief lid' geweest te zijn (CGVS, p. 7). Wat er ook van zij, het is niet aannemelijk dat u geen coherente verklaringen aflegt over de essentie van uw vlucht uit Libanon, namelijk ten overstaan van DVZ is dit uw loutere deelname aan de betoging, ten overstaan van het CGVS is dit het feit dat u de laatste betoging mee georganiseerd heeft. Verder heeft u tegenover de DVZ niet gesproken over het feit dat u werd opgeroepen door burgerbewegingen om de laatste betoging mee te organiseren (CGVS, p. 7). Bij DVZ meende u immers dat uw lidmaatschap bij een 'partij' deze problemen veroorzaakt heeft. Sinds het jaar 2004 bent u echter geen lid meer van de Communistische Partij en u beschikt ook niet over bewijzen dat u een actief lid was van 'de 14 maart Beweging' (CGVS, p. 4). Er kan dan ook bezwaarlijk geloof gehecht worden aan uw beweringen dat u omwille van uw organisatorische betrokkenheid bij de betoging van 'de 14 maart Beweging' op de vlucht bent geslagen. Uw versie van de feiten kan niet overtuigen.

Daarenboven is het ongeloofwaardig dat enkel ú in het oog van de storm terecht gekomen zou zijn na de betoging. U schatte dat er normaliter 500.000 tot een miljoen mensen mee opstapten in deze betogingen, waaronder politici en bekende personen, artiesten en activisten. Aan de laatste betoging, die u mede georganiseerd zou hebben, zouden er 18.000 tot 25.000 mensen hebben deelgenomen (CGVS, p. 5, 9). U gevraagd naar het wel en wee van de meer bekende personen en of zij vervolgd worden omwille van hun deelname, stelde u slechts dat u zeker weet dat er mensen bedreigd worden zoals bij u het geval was, maar dat u niet precies kan zeggen wie in eenzelfde situatie terecht is gekomen (CGVS, p. 9). U verwijst naar een foto van twee jongemannen die opgepakt zouden

zijn, maar die u niet persoonlijk kende (CGVS, p. 9-10). Zij zouden vervolgd worden zoals u. U om meer informatie gevraagd over deze mannen, weet u slechts aan te vullen dat ze betrappt werden op het spuiten van graffiti op de muren en ze de val van de regering eisten. U weet niet of ze in tussentijd vrijgelaten werden, hoe hun zaak eruit ziet en of de reden van hun arrestatie wel degelijk hun deelname aan de betoging was (CGVS, p.10). Het is echter zeer bevreemdend dat u niet op de hoogte bent van de situatie van de twee jongens waarmee u uw eigen situatie nochtans vergelijkt. Evenmin kan u verklaren waarom de andere medeorganisatoren zich nog steeds in Beiroet bevinden en niet vervolgd worden (CGVS, p.11). U expliciet de vraag gesteld waarom zij dan niet vervolgd worden, antwoordt u dat u het niet kan zeggen en stelt u nogal vaag dat een vriend van u naar Afrika gevlucht is en de Hezbollah niet iedereen kan oppakken (CGVS, p. 11). Op een later moment stelde u dan weer dat u niet weet of de medeorganisatoren geïnterviewd worden door Hezbollah, noch heeft u zich geïnformeerd over hun situatie (CGVS, p. 13). Bovenstaande observaties geven weer dat u een bijzonder laconieke houding aanneemt wanneer er gevraagd wordt naar de mogelijke vrees die bestaat bij personen die oftewel reeds gearresteerd werden, oftewel een gevaar lopen om vervolgd te worden. Dit alles is zeer bevreemdend gezien de door u beweerde vervolgingsvrees jegens de Hezbollah en deze vaststellingen brengen uw geloofwaardigheid andermaal forse klappen toe. Wat betreft de moorden die volgens u gepleegd werden op personen met affiliatie met 'de 14 maart Beweging', dient er ten slotte opgemerkt te worden dat u stelde dat zij 'belangrijke' personen waren binnen de organisatie (CGVS, p. 5-6). U noemde bijvoorbeeld een man die parlamentslid was én een christen, een profiel dat op verscheidene manieren problematisch geweest kan zijn voor de Hezbollah (CGVS, p. 5-6). Het is echter niet zo dat elke gewone deelnemer actief vervolgd wordt door de partij, iets wat u ook bevestigde (CGVS, p. 11). Aangezien er geen geloof gehecht wordt aan uw deelname aan de organisatie van de betoging en u hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt heeft dat de organisatoren van deze betoging systematisch vervolgd worden, is het niet geloofwaardig dat u de Hezbollah vreest. Uw versie van de feiten kan niet overtuigen.

Wat betreft uw sjiit-zijn, kan het evenmin overtuigen dat dit dan wel de reden zou zijn om als deelnemer aan 'de 14 maart Beweging' geïnterviewd te worden (CGVS, p. 14). U verklaarde immers reeds deel te nemen aan deze betogingen sinds het jaar 2005 (CGVS, p. 4). Het is dan ook verbazingwekkend dat de Zinlichtingendienst, die volgens u over uw persoonlijke gegevens zou beschikken (CGVS, p. 13), niet eerder ingegrepen zou hebben. Ook dit element in uw asielaanvraag kan niet overtuigen.

Ten slotte dient er ook opgemerkt te worden dat er ernstige twijfels zijn met betrekking tot uw bewering dat u illegaal van Libanon naar België gereisd bent. Hoewel u precieze tijdstippen en dagen noemde, is het onverklaarbaar dat u slechts weet dat u vanuit Tripoli vertrokken bent, dat u Istanbul passeerde en daarna aangekomen bent in Brussel. Het is opmerkelijk dat uw kennis van data en tijdstippen veel beter is dan uw kennis aangaande de gevolgde reisroute, terwijl er toch verondersteld kan worden dat uw aandacht tijdens de reis vooral gevestigd was op de vooruitgang die jullie maakten om Libanon en de regio te verlaten om België te bereiken (CGVS, p. 15). Uw verklaringen over de gevolgde route zijn zo vaag dat ze ernstige twijfels oproepen over uw verklaring illegaal naar België te zijn gereisd.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: kopieën van uw rijbewijs en uw huwelijksakte, een originele lidkaart van de Communistische Partij van het jaar 2003, een originele steunbrief van personen die u kende, een originele brief van de huisbaas, twee emails van uzelf met de woorden van de affiche van 'de 14 maart Beweging', algemene internetartikels over 'de 14 maart Beweging', een medisch attest van uw echtgenote, foto's van uzelf op de betoging, internetfoto's van de arrestanten, een you tube video, een kopie van uw diploma en certificaten van uw werk, documenten van Solentra en documenten van het Rode Kruis en het OC Valkenhof in verband met uw dochter.

Wat betreft uw rijbewijs, uw huwelijksakte, uw diploma en certificaten van uw werk, dient er slechts gesteld te worden dat deze documenten gegevens bevatten die op zich niet in twijfel getrokken worden. Er kan ook geloof gehecht worden aan het feit dat u tot het jaar 2004 een lid geweest bent van de Communistische Partij, maar ook niet meer dan dat. De steunbrief die u ontving, alsook de originele brief van de huisbaas betreffen documenten die opgesteld werden ter uwen behoeven (CGVS, p. 15-16). Hieraan kan dan ook geen geloof gehecht worden daar zij geen objectieve bewijswaarde hebben. De twee emails met een tekst over de betoging die volgens u ophingen bij u thuis, geven slechts weer dat er opgeroepen werd om te demonstreren (CGVS, p. 12). Het bewijst echter totaal niet dat deze affiches bij u thuis ophingen en dat de mannen van Hezbollah deze gezien zouden hebben in uw woning (CGVS, p. 12). Wat betreft de twee internetfoto's van jongemannen die gearresteerd werden dient er opgemerkt te worden dat u deze feiten gehoord heeft via het nieuws maar dat deze arrestaties niets met uw eigen situatie te maken hebben (CGVS, p. 9-10). Deze stukken kunnen uw asielaanvraag evenmin ondersteunen. De internetartikels die u neerlegde zijn van algemene aard en zijn niet toereikend om uw persoonlijke asielaanvraag te ondersteunen. In geen enkel artikel is immers uw naam

vermeld (CGVS, p. 17). De foto's van uzelf bewijzen dat u aanwezig was op een betoging, niets meer en niets minder. De You Tube video van Kataeb TV toonde beelden van demonstranten en er werden eveneens interviews afgenomen (CGVS, p. 8-9). Uzelf zou even in beeld gekomen zijn vanaf minuut 9.19sec tot minuut 9.22sec. De man in beeld staat met de rug naar de camera gekeerd en doet teken aan iemand. Hoewel u zelf beweerde dat u deze man bent en dat u 'zichtbaar' in het fragment in beeld komt, dient er vastgesteld te worden dat deze beelden van een afstand werden genomen en de man in beeld geenszins herkenbaar is. Bovendien legde u opmerkelijke verklaringen af betreffende mensen die duidelijker in beeld kwamen en geïnterviewd werden. U gevraagd of deze mensen dan niet vervolgd worden, stelde u dat zij gewone deelnemers zijn en dat u mee 'organiseerde' (CGVS, p. 9). U verdere vragen gesteld, ontwijkt u het thema door te verwijzen naar bekende personen die deelnamen (CGVS, p. 9). Zoals hoger reeds gesteld, is het niet geloofwaardig dat u vervolgd zou worden in tegenstelling tot mensen met een duidelijker profiel of van wie, zoals in dit fragment, herkenbare beelden bestaan. Deze video kan uw asielrelaas dan ook niet bevestigen.

Over de medische attesten die u neerlegde dient het volgende te worden opgemerkt. In het attest van gynaecoloog Dr. Carlo Murr staat dat uw vrouw sinds 2003 in behandeling was, dat zij vruchtbaarheids- en zwangerschapsproblemen had en dat er sprake was van een depressie. Wat dit attest niet weergeeft zijn de feiten die u aanhaalde in kader van uw asielrelaas en dat de problemen die uw vrouw ondervindt hieraan te wijten zijn (CGVS, p. 16). Uit het attest blijkt duidelijk dat uw vrouw reeds vele jaren problemen heeft. De attesten die u neerlegde van het Rode Kruis en van het OC Valkenhof met betrekking tot uw dochter en de attesten van Solentra over uzelf, uw vrouw en uw dochter kunnen evenmin uw asielrelaas bevestigen. Wat betreft deze door u voorgelegde medische attesten, dient te worden gesteld dat ze geen ander licht werpen op de inschatting van uw asielmotieven. Uit het document van het OC Valkenhof blijkt dat u ook daar stelde problemen te hebben gehad met de Hezbollah, doch aan dit gegeven op zich kan gezien het geheel van bovenstaande observaties bezwaarlijk geloof worden gehecht. Deze attesten geven weer dat u en uw familie in behandeling zijn, een gegeven wat op zich door ons niet wordt betwist. Spijs de inhoud van deze attesten dient na analyse van het gehoorverslag met uw persoon te worden vastgesteld dat u in staat bent om op een autonome en functionele wijze verklaringen af te leggen, net zoals uw echtgenote. Deze attesten doen dan ook geen afbreuk aan bovenstaande appreciatie.

Gezien bovenstaande observaties hebt u niet aannemelijk gemaakt Libanon te hebben verlaten uit een persoonsgerichte en gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en wordt u bijgevolg de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming geweigerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder andere het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, ondernemen verzoekers een poging om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen te weerleggen.

2.2. Op de terechtzitting brengen verzoekers volgende stukken bij: een medisch attest van een Libanese arts en een klacht door verzoeker neergelegd bij het parket-generaal van het hof van beroep te Beiroet met vertaling. Deze stukken werden eerder in fotokopie aan de Raad overgemaakt.

2.3. Blijkens de bestreden beslissingen worden verzoekers asielaanvragen geweigerd omdat (i) verzoeker tijdens het eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) niet vermeld heeft dat hij één van de organisatoren was van de laatste betoging van "de 14 maart Beweging", (ii) het ongeloofwaardig is dat enkel verzoeker in het oog van de storm zou terecht gekomen zijn na de betoging terwijl er vele andere, ook bekende, personen deelnamen, (iii) verzoekers sjiët-zijn niet kan overtuigen als reden om als deelnemer aan de "14 maart Beweging" geïnterviewd te worden door de Hezbollah, (iv) verzoekers verklaringen over de gevolgde reisroute zo vaag zijn dat ze ernstige twijfels oproepen over zijn verklaring illegaal naar België te zijn gereisd en (v) de neergelegde stukken geen afbreuk doen aan de vermelde conclusie.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Verzoekers brengen kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel onder andere vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5.1. Waar de bestreden beslissingen stellen dat er een tegenstrijdigheid is tussen verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) en deze op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), stellen verzoekers dat het om een misverstand gaat. Volgens hen heeft verzoeker ook op de DVZ verklaard dat hij betrokken was bij de organisatie van activiteiten, inclusief de organisatie van de betoging van 31 maart 2011 tegen het bestaande regime. Zij betogen dat door de summiere gehoren op de DVZ verzoeker niet de kans kreeg om zijn vluchtverhaal in detail te vertellen. Verzoekers wijzen er nog op dat ook door vertalingen verschillende interpretaties kunnen weergegeven worden en het van belang is dat verzoeker inderdaad voormelde betoging mede georganiseerd heeft, hetgeen ook blijkt uit de neergelegde stukken.

Uit de lezing van het gehoorverslag van de DVZ blijkt dat verzoeker het volgende verklaarde: *"Ik was lid van de communistische partij (...) Ik was gewoon lid: deelname aan vergaderingen, organisatie activiteiten, deelname aan betogingen. Mijn problemen zijn gelinkt aan mijn lidmaatschap. Op 31/3/2011 kwam Hezbollah naar mijn huis. Ik was niet thuis, ik was op mijn werk. Ik had in maart 2011 deelgenomen aan een betoging tegen het Syrische regime. De partij waartoe ik behoor, wordt beschouwd als oppositie tegen Hezbollah.(...)"* (administratief dossier, stuk 16a, p. 3). Verzoeker verklaarde duidelijk dat hij als lid van een partij deelnam aan de betoging van 31 maart 2011, niets meer en niets minder. Bij het CGVS stelt verzoeker uitdrukkelijk op de vraag *"Wat was precies uw rol in die beweging? Ik nam deel, we werden uitgenodigd en we namen deel aan de betoging. (...)"* (gehoorverslag verzoeker CGVS, administratief dossier, stuk 3a, p. 4-7). Pas later stelt verzoeker bij het CGVS dat hij de laatste betoging mee organiseerde (gehoorverslag verzoeker CGVS, p. 11-12). De Raad stelt vast dat verzoekers verklaringen over de redenen waarom hij precies problemen kreeg incoherent zijn. Immers, op de DVZ verklaarde hij duidelijk dat hij als *"gewoon lid"* van de communistische partij deelnam aan de betoging van maart 2011 en zijn partij beschouwd wordt als een oppositiepartij van Hezbollah. Op het CGVS stelt hij daar tegenover dat hij sinds het jaar 2004 geen lid meer is van de communistische partij en dat hij door de burgerbewegingen werd opgeroepen om de

laatste betoging mee te organiseren (gehoorverslag verzoeker CGVS, administratief dossier, stuk 3a, p. 4-7). Deze vaststelling ondermijnt verzoekers bewering dat hij als organisator of medeorganisator van de betoging wordt gevisieerd en met de dood bedreigd. Noch een verschillende interpretatie bij de vertaling, noch het korte interview bij de DVZ kunnen deze incoherentie verklaren.

2.5.2. Verzoekers bewering medeorganisator te zijn van de betoging wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat hij eigenlijk bijzonder weinig gegevens kan meedelen over de gevolgen van deze betoging voor de andere deelnemers en/of de andere medeorganisatoren (gehoorverslag verzoeker CGVS, administratief dossier, stuk 3a, p. 9). Er kan immers worden aangenomen dat hij als medeorganisator op de hoogte is van de verschillende belangrijke actoren en dat hij op het moment dat hij werd bedreigd informatie zou hebben ingewonnen bij deze laatsten, wat in casu niet het geval is: *“Wie zijn die mensen die op het fragment geïnterviewd werden? Ze zijn herkenbaar, worden niet vervolgd? Deelnemende mensen, die nemen deel. Ik organiseerde mee. De man met de bril of die andere man op het fragment? Dat zijn gewone normale deelnemende personen. Dat is tussen 18.000 en 25.000 deelnemers, verschillende politici namen ook deel. Gewone mensen werden geïnterviewd. Verschillende interviews met verschillende acteurs, politici, acteurs van theater, politici, schilders en gewone normale mensen die leden van de organisaties van de civil society. De politici die deelnamen, wie waren dat? Niemand, geen bekende politici. De betoging werd georganiseerd na een oproep van jongeren, van de civil society organisaties, jammer genoeg geen enkele belangrijke personen hebben deelgenomen. (...)*” De verklaringen die verzoeker aflegde kunnen bezwaarlijk als coherent worden bestempeld: enerzijds nemen verschillende politici, acteurs enz. deel aan de betoging, maar als er namen gevraagd worden stelt verzoeker dat er geen belangrijke personen hebben deelgenomen.

Verzoekers hun verweer dat hij de waarheid heeft verklaard, coherente verklaringen heeft afgelegd, hij sjiit is, communist en tegen Hezbollah en om die redenen problemen heeft gekend, kan dan ook niet overtuigen.

In de mate verzoekers van mening zijn dat hun dossier individueel moet behandeld worden, wijst de Raad erop dat het de taak van de asielinstanties is om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De verklaringen van verzoekers zijn niet coherent en zij maken niet aannemelijk dat verzoeker een prominente rol heeft gespeeld in de organisatie van de betoging van maart 2011 waarvoor hij en zijn familie thans zouden worden vervolgd.

De Raad wijst er nog op dat wanneer tijdens het gehoor wordt geïnformeerd naar de situatie van andere deelnemers en medeorganisatoren van de betoging van 31 maart 2011, dit louter is om aan de hand van verzoekers kennis over deze betoging, na te gaan in welke mate verzoekers verklaringen geloofwaardig zijn. Dit betekent geenszins dat het dossier van verzoekers niet op een individuele basis beoordeeld werd.

2.5.3. In de mate verzoekers volharden in hun verklaringen met betrekking tot hun reisroute, kan de Raad slechts vaststellen dat zij daarmee niet weerleggen dat hun verklaringen hieromtrent vaag zijn.

2.5.4. Waar verzoekers zich beperken tot een verwijzing naar de voorgelegde documenten en poneren dat deze stukken, naast zijn coherente verklaringen, het asielrelaas kunnen ondersteunen kunnen zij niet worden gevolgd. De verklaringen die verzoeker aflegde met betrekking tot zijn betrokkenheid bij de betoging, met name dat hij medeorganisator is, zijn niet coherent en geloofwaardig en met de loutere verwijzing weerleggen zij de pertinente motivering met betrekking tot deze neergelegde stukken in de bestreden beslissingen niet.

2.6. Verzoekers menen dat de door hen verstrekte gegevens wel degelijk voldoende zijn in aantal en voldoende concreet zijn om gewag te kunnen maken van moeilijkheden in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming. Verzoekers vrezen om bij een eventuele terugkeer naar hun land het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers hun asielrelaas, maken zij niet aannemelijk een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.7. Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Libanon, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Verzoekers tonen niet aan dat er in Libanon willekeurig geweld is als gevolg van een gewapend conflict.

2.8. Waar verzoekers aanvoeren dat de bestreden beslissingen het redelijkheidsbeginsel schenden, stelt de Raad dat het redelijkheidsbeginsel enkel dan geschonden is wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing (RvS 20 september 1999, nr. 82.301; RvS 18 april 1997, nr. 65.919). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS